

אבות תקנום

תמצית סוגיות ה"דף היומי"

מתוך "דרך ישרה" מסכת סנהדרין

דפים נ"ו - ס"ב, פרשת נצבים וילך תשע"ז

דרך ישרה תמצית הדף

דף נ"ו

מהו מגדף ודינו 1. צריך שיברך שם בשם, שנאמר נוקב שם בנקבו שם יומת. 2. נוקב הוא לישנא דברוכי, שנאמר מה אקב או ויקב ויקלל. 3. לא אתי לאיסור תחיבת סכין בקלף שכתוב עליו שם השם, דבעינן שם בשם וליכא. 4. אינו נקיבת שני שמות בסכין בבת אחת, דהוי נוקב וחוזר ונוקב. 5. אינו נקיבת קלף שכתוב עליו שם השם בסכין שכתוב עליו שם ה', דבזה חורפיה דסכינא חותך. 6. אינו פירוש שם השם באותיות ומלשון נקבו בשמות ואזהרתו מאת ה' אלוקיך תירא, דבעינן שם בשם, וכך הוי אזהרת עשה. 7. לא בעינן שיפרש את השם ויקלל, דכתיב הוצא את המקלל ולא את הנוקב והמקלל.

דרשות הפסוקים במגדף 1. איש איש, לר"מ לרבות גוים שמוזהרין על ברכת השם בכנויין, ולחכמים דברה תורה כלשון בני"א. 2. קרא ויצו ה' את האדם דמינה מחייבין בני נח שבירכו את השם, אתי לשם המיוחד. 3. איש כי יקלל אלקיו, לר"מ לרבות חיוב מיתה לישראל גם על הכנויין, ולרבנן איכא בהו רק אזהרה. 4. כגר כאזרח דקאי על גוי: אליבא דרבנן לרבי מיישא לחייב גוי בכנויין, לר"י נפחא דפוטר בזה אתי לחייב אף כשלא בירך שם בשם, ולר"מ אתי לומר דענשו של הגוי בסיף ולא בסקילה בישראל.

המצוות שנצטוו בני נח 1. דינין. 2. ברכת השם. 3. ע"ז. 4. גלוי עריות. 5. שפיכות דמים. 6. גזל. 7. אבר מן החי. 8. לרחב"ג אף דם מן החי. 9. לרבי חידקא אף סירוס. 10. לר"ש אף כישוף. 11. לרבי יוסי על כל תשעת האיסורים האמורים בפרשת כישוף: מעביר בנו ובתו באש, קוסם קסמים, מעונן, מנחש, מכשף, חובר חבר, שואל אוב, ידעוני, ודורש אל המתים, דמזה שנענשו על כך הגויים שישבו בא"י שמעינן שהוזהרו. 12. לר"א אף כלאי הרבעת בהמה והרכבת אילן. ומפרשינן לכולהו לקמן.

דרשות פסוק ויצו ה' למצוות בני נח 1. ויצו אלו הדינים וילפינן שנאמר באברהם אשר יצוה לעשות צדקה ומשפט, ולר"י זהו ע"ז. והלימוד לר"י שנאמר הלך אחר צו או הדרך אשר צויתם, ונפ"מ בגוי שעשה ע"ז ולא עבדה. 2. ה' זו ברכת השם, שנאמר ונוקב שם ה'. 3. אלוקים זה ע"ז שנאמר לא יהיה לך אלהים אחרים, לר"י זה דינים שנאמר אלהים לא תקלל, ולריב"ב לברכת השם. 4. על האדם זה שפיכות דמים, שנאמר שופך דם האדם. 5. לאמר זה גלוי עריות, שנאמר לאמר הן ישלח. 6. מכל עץ הגן, ולא גזל. 7. אכל תאכל, ולא אבר מן החי משום שאינו עומד לאכילה.

מקשינן כיון דישראל נצטוו במרה על הדינין ש"מ דאינו נוהג בבני נח, ומתריצין דהוסיפו 1. עדה של כ"ג ועדים והתראה, וקשיא מהו לשון והוסיפו. 2. דיני קנסות, קשיא א"כ והוסיפו בדינין. 3. להושיב ב"ד בכל

פלך ועיר, ודחי ה"נ נצטוו בני נח. 4. למסקנא אתיא כתנא דבי מנשה שסובר דדינים אינם ממצוות בני נח.

פ"ד נז

מנין יליף תנא דבי מנשה לשבע מצוות בני נח 1. ע"ז, שנאמר בדור המבול ותשחת הארץ ונאמר פן תשחיתון. 2. גלוי עריות כי השחית כל בשר את דרכו, ולאידך דדריש מויצו סובר דקרא ותשחת אתיא לגלויי אורחייהו ולא לאזהרה. 3. שפיכות דמים משופך דם האדם, ולאידך אתי לגלויי באיזה מיתה. 4. גזל, כירק עשב נתתי שהותר מה שגדל מאליו ולא ירקות גינה, ולאידך אתי להתיר אכילת בשר לבני נח. 5. אבר מן החי, אך בשר בנפשו דמו, ולאידך אתי להתיר שרצים. 6. סירוס, שרצו בארץ ורבו בה, ולאידך אתי לברכה. 7. כלאים, מהעוף למינהו, ולאידך אתי לצוותא בעלמא.

על מה בן נח נהרג 1. לרב יוסף על ג"ע ש"ד וברכת השם. ומקשינן אי מרבה מאיש איש א"כ אף ע"ז. 2. לרב ששת אף על ע"ז. 3. לר"ה נהרגין על כל שבע המצוות, שהתורה גילתה בשפיכות דמים וה"ה להנך. הדינים שבהם גוי אסור בגוי ובישראל, וישראל בגוי מותר ואסור בישראל אחר 1. גניבה. 2. גזילה. 3. גזילת אשה במלחמה. 4. כיוצא בו בגזילה, להו"א פועל בכרם או פחות משו"פ, ולמסקנא לכובש שכר שכיר. 5. כיוצא בו ביפת תאר, אתיא לבן נח שייחד שפחה לעבדו ובא עליה דנהרג. 6. שפיכות דמים, ותני חיובא ופטורא. 7. אי משכחת תנא שיאמר כיוצא בו בשפיכות דמים, זהו מציל שרץ אחרי רודף והרגו ויכל להציל את הנרדף ע"י פגיעה באחד מאבריו של הרודף, אליבא דריב"ש שסובר דישראל נהרג בזה.

דרשות הפסוקים כיצד דנים בני נח 1. אדרוש, אתי לדיין אחד. 2. מיד כל חיה, ללא התראה. 3. אדרשנו ומיד האדם, לעד אחד. 4. מיד איש, ולא מיד אשה. 5. אחיו, אפילו קרוב. 6. דם האדם באדם, לרי"ש לרבות חיוב לגוי ההורג עוברים, ולת"ק לומר דמיתת בני נח בחנק שהיא בלא הוצאת דם לחוץ. 7. שופך, לרבות אשה שהרגה שאין למעטה מקרא מיד איש. אף שנאמר על כן יעזב איש, אשה חייבת על זנות, דקרא והיו לבשר אחד ערבינהו.

השמועות בדין ביאת גוי על נערה המאורסה ישראלית 1. ריבויא איש איש בפרשת עריות, להו"א לרבות עדה עדים והתראה, ולמסקנא אתי לעריות דשייכי בישראל ולא בגויים והיינו נערה המאורסה. 2. גוי שבא על נערה המאורסה ענשו סקילה, ועל אשת איש בחנק וזוהי נכנסה לחופה ולא נבעלה דלא שייכא בגוי. 3. על עריות שאין ב"ד של ישראל ממיתין והיינו חייבי כריתות, פליגי ר"מ ורבנן אי בן נח מזהר, ולכו"ע בנערה המאורסה נידון בסקילה כדיני ישראל.

פ"ד נח

גר שנתגיר אסור בעריות שהותרו לו בגיותו, ומייתי דאסור בשאר האם ולא בשאר האב. ודין הקרובות שנשאם 1. אחותו, מן האם יוציא ומן האב יקים. 2. וכן אחות האב. 3. אחות האם, מהאם יוציא. 4. אחות האם מהאב, לרבנן יקים, ולר"מ יוציא דאיכא שם שאר האם. 5. מותר באשת אחיו. 6. וכן באשת אחי אביו. 7. אשת אביו. 8. נשא אשה ובתה, כונס אחת ומוציא אחת. 9. מתה אשתו פליגי אי מותר בחמותו או לא.

על כן יעזב איש את אביו ואת אמו, לר"א אתי לאסור גוי באחות אביו ואחות אמו שהם חייבי כריתות, ולר"ע חייבי כריתות שרו לגוי וקרא איירי באשת אביו ואמו ממש. ומייתי 1. לר"א: אביו אתי לאחות אביו ואינו אביו ממש, דכבר נאמר איסור לזכר. 2. אשת אביו, היינו אשת חבירו. 3. אשת אביו לאחר מיתה, דומיא דאמו שאין איסורה מחמת האישות. 4. אמו היינו אחות אמו ולא אמו ממש, משום דהיינו אשת חבירו. 5. לא אתי לאיסורא באמו לאחר מיתת אביו, דומיא דאביו דאינו אביו ממש. 6. לר"ע: אשת אביו לא ידעינן מאיסורא דאשת חבירו, דאשת אביו אתי לאחר מיתה. 7. וכן אמו היינו מאנוסתו. ונחלקו מהו יעזב איש את אביו, אי עדיפא להעמיד את אביו ואמו כהדדי והיינו באחותם, או באשת אביו שנקראת

ערות אביו.

השמועות במחלוקת אי חייבי כריתות נאסרו לבני נח 1. המחלוקת מהו על כן יעזב איש את אביו, לר"א עדיפא להעמיד דומיא דאמו והיינו באחזה שהם חייבי כריתות, ולר"ע עדיפא לאוקמי באשת אביו שנקראת ערות אביו. 2. ויקח עמרם את יוכבד דודתו ש"מ דחייבי כריתות שרו, ודחי שהיתה דודתו רק מן האב. 3. אברהם אמר על שרה שהיא אחותי בת אבי אך לא בת אמי משמע דבת אמו אסורה לו, ודחי שהרי היתה בת אחיו אלא דאמר שיש לו בה קורבא דאחות. 4. קין נשא את אחותו משום עולם חסד יבנה, משמע דבלאו הכי אסירא, ודחי כיון דאישתרי אישתרי.

איסורי עריות בגויים 1. ודבק, ולא בזכר. 2. באשתו, ולא באשת חבירו. 3. והיו לבשר אחד, ולא בבהמה. 4. אדם הראשון לא נשא את בתו, פליגי אי ילפינן מזה שגוי אסור בבתו, אי דשרי ולא נשאה כדי שישאנה קין. 5. עבד כנעני מותר באמו ובבתו, כיון שיצא מכלל גוי וחשיב בריה חדשה, ועדיין לא בא לכלל ישראל שיאסר משום באין לקדושה חמורה. 6. בן נח שיחד שפחה לעבדו ובא עליה ממתי שנקראת רביתא דפלניא נהרג, והתרתה ממתי שתצא לשוק בראש פרוע. 7. בא על אשתו שלא כדרכה חייב שנאמר ודבק, ודחי הרי ישראל שרי בזה. 8. למסקנא גוי שבא על אשת חבירו שלא כדרכה פטור, שנאמר איסורם בלשון ודבק באשתו.

השמועות במכה חבירו 1. לרבי חנינא הסוטר לועו של חבירו כאילו סוטר לועו של שכניה, וכן גוי המכה ישראל ענשו מיתה. 2. המגביה ידו על חבירו ולא הכהו נקרא רשע, שנאמר ויאמר לרשע למה תכה רעך. 3. לר"ח נקרא חוטא, ויליף מבני עלי. 4. לר"ה תקצץ ידו וכן נהג וקץ ידא. 5. לר"א אין לו תקנה אלא בקבורה שנאמר איש זרוע לו הארץ, או דאתי שקרקע נתנה לבעלי זרועות.

פדף נט

מצוות נוספות בבני נח 1. גוי ששבת אפילו ביום שני חייב מיתה משום יום ולילה לא ישבותו, ולא נמנה בנפרד משום דאיירי בשב ואל תעשה, ואף עשיית דינים הם איסור לעשות עוול. 2. גוי שעסק בתורה חייב מיתה, שנאמר תורה צוה לנו מורשה והוי גזל, או מאורסה והוי כנערה המאורסה דבסקילה, אבל שרי לעסוק במצוות דידיה. 3. לרחב"ג גוי אסור אף בדם מן החי, דקרינן דמו בנפשו לא תאכל, ולרבנן אתי להתיר שרצים. וכן הוזהרו על כך ישראל שנאמר כי הדם הוא הנפש, ולרבנן אתי לאסור דם הקזה שהנשמה יוצאה בו. 4. לר"ש נצטוו אף על הכישוף, דמזה שנשמך עונש מכשפה לשוכב עם בהמה שמעינן דנוהג איסור כישוף בכל מי שאסור בשכיבת בהמה. 5. לר"א אסורים בכלאים, שנאמר את חקותי תשמרו מה שחקקתי כבר. ונוהג בהם איסור הרבעת בהמה על אינה מינה וכן הרכבת שדה ואסור אף בחו"ל כמו בבהמה.

השמועות במצוות שנאמרו לבני נח ונשנו 1. מצוה שנאמרה לבני נח וחזרה ונשנית אזהרתה בסיני לזה ולזה נאמרה, ושמעינן לה מע"ז שנענשו עליה הגויים. 2. נאמרה לבני נח ולא נשנית בסיני נאמרה רק לישראל וזהו גיד הנשה, דאין דבר שמותר לישראל ואסור לגוי. ויפת תאר דלישראל שרי ולא לגוי הוא משום דלאו בני כיבוש, ופחות משו"פ הטעם דלאו בני מחילה. 3. הא דמצינו דמילה נאמרה ונשנית, אתיא שדוחה את השבת. או משום שצווי מילה נאמר לאברהם ולילדיו וזרעו זהו רק בני יעקב, שנאמר כי ביצחק יקרא לך זרע. 4. מצות פריה ורביה שנאמרה ונשנית שובו לכם לאהליכם, חזרה משום דהוי דבר שנאסר במנין שצריך מנין אחר להתירו.

בשר לאכילה לא הותר לאדה"ר אלא הותר לבני נח, ומקשינן 1. ורדו בדגת הים, אתי למלאכה כדבעי הנהיג בעיזא ושיבוטא. 2. ובעוף השמים נמי אתי למלאכה, כגון חדש באוזין. 3. ובכל חיה, לרבות נחש שיכל להיות שמש טוב לאדם. 4. מלאכי השרת צלו בשר לאדה"ר, ותירץ בבשר היורד מן השמים, כדאמרין דשרי באכילה משום שאין דבר טמא יורד מן השמים.

ההלכות במגדף ובקריעה ומנין 1. חייב על ברכת שם בן ארבע אותיות, והקמ"ל למעט שם בן שתי אותיות, או דא"צ שם של מ"ב. 2. בגמר הדין העד אומר במפורש מה שמע והדיינים עומדים, שנלמד בק"ו מעגלון מלך מואב שעמד בשמיעת כינוי אלוקים מפי אהוד. 3. קורעים, מזה שקרעו כששמעו את חירוף רבשקה. 4. אסור לאחות את הקרע, בגז"ש מקריעת אלישע על אליהו שנאמר לשנים קרעים היינו שאינם מתאחים. 5. החיוב לקרוע גם על השומע מפי השומע, מחזקיהו שקרע את בגדיו. 6. השומע שקרע בשעת שמיעתו אינו חוזר וקרע כששומע שוב. 7. השומע אזכרה מפי גוי, פליגי אי צריך לקרוע. 8. השומע כינוי, פליגי אי צריך לקרוע.

החיובים והאיסורים בעבודה זרה 1. העובד כדרכה במיתה. 2. וכן העובד שלא כדרכה, ע"י: זיבוח קיטור השתחואה וניסוך שבכללו זריקה. 3. מקבלו עליו לאלוה, והאומר לו אלי אתה. 4. על כיבוד ע"י עובר בל"ת כגון שמונה עבודות אלו: מגפף מנשק מכבד מרבץ מרחץ סך מלביש מנעיל, ולא לוקה דהוי לאו שבכללות. 5. הנודר בשמו ומקיים בשמו עובר בל"ת, ולוקה למאן דמחייב מלקות בלאו שאין בו מעשה. 6. על עבודת בזיון שהיא כדרכה חייב, כגון הפוער עצמו לפעור.

דרשות הפסוקים בחיובי עובד ע"י 1. זובח יחרם, הו"א בזובח קדשים בחוץ וקאמר שאם התרו בו למיתה יהרג, ת"ל לאלהים. 2. בלתי לה' לבדו, לרבות מקטר ומנסך אף שלא כדרכה. 3. השתחואה, שנאמר וילך ויעבוד וישתחו וסמך ליה הוצאת את האיש ההוא. 4. אזהרה לשלא כדרכה, כי לא תשתחוה לאל אחר. 5. זביחה יצאה ללמד על הכלל לומר דחייבים מיתה רק על עבודת פנים שחייבים עליה מיתה, למעט שאר עבודות כבוד כגון מגפף ומנשק שהם רק בלאו.

מקשינין נימא יצאה השתחואה ללמד על הכלל כולו ונחייב מיתה למכבד ע"י, וקרא דזובח אתי למימר דמחשבין מעבודה לעבודה. ומייתי 1. קרא זובח לאלוהים אתי לאסור חולין שחישב בהן מעבודה לעבודה מחשבת ע"י, דרבי יוחנן אסור ויליף מפיגול ור"ל מתיר. וא"כ קרא דזובח איצטריך רק לר"ל, ויתכן דאיצטריך קרא אף לר"י כדי לחייב את הזובח, או דאפילו לר"ל לא איצטריך קרא דקאמר רק שהבהמה מותרת באכילה ולעולם הזובח חייב וכדאשכחן בדין המשתחוה להר, לכן יוצא דליכא ראייה. 2. איכה יעבדו אתי למעוטי פוער עצמו למרקוליס, דעושה עבודת בזיון לע"י שדרכה בבזיון. 3. הא דאיצטריך קרא לחייב זובח בהמה למרקוליס שנאמר ולא יזבחו לשעירים, אתי לזובח להכעיס, דלא אתי מהשתחואה.

מקשינין סתירה ממשנתנו דמחייבין דווקא עובד ע"י בפועל, ובמסית קאמר דסגי באומר אעבוד. ומיישיבין 1. האומר איני מקבלו עלי אלא בעבודה בעינין שיעבוד. 2. הוי מחלוקת תנאים לגבי אדם האומר בואו ועבדו אותי דר"מ מחייב ור"י פוטר, ודחי דכו"ע מחייבי באמירה. והתם פלוגתייהו במסית לעצמו ואמרו לו כן, האם נחשב שהודו לו או לעגו עליו. 3. מתרצינין דסגי באמירה: יחיד הניסת, משום דלא מימליך ויטעה שנאמר לא תאבה. ודחי דקרא כי יסיתך קאי אף על רבים שניסתו, שדין רבים חלוק מדין יחיד רק בחומר מיתתם ובעלות ממונם, אבל אינם חלוקים באופן קבלת הע"י. 4. ניסת מפי עצמו, משום דלא מימליך, שנאמר לא תאבה. 5. בניסת מפי אחרים שאמרו כך אוכלת ושותה, וכדאמרינן מטיבותן של קרובים אתה למד מה טיבו של רחוקים. 6. בישראל מומר. 7. לא זו אף זו קתני, וחייב על עבודה ואפילו על אמירה.

העובד ע"י מאהבה ומיראה, לאביי חייב ולרבא פטור עד שיקבל עליו באלוה. ומייתי 1. במשנה אחד העובד קאתי לרבות העובד מאהבה ומיראה, ודחי דאתי לעבודה כדרכה ולזביחה לשלא כדרכה. 2. קרא לא תשתחוה להם אתי שמותר להשתחוות לאדם אבל אם הוא נעבד כהמן אסור אף דהוי מיראה, ודחי דקאמר כהמן דהוי נעבד אבל לא כהמן דהתם הוי מיראה ופטירי. 3. לרבי כהן משיח שחוטא בע"י מתחייב בידיעת

האיסור ושגגת מעשה והיינו מאהבה ויראה ש"מ דחייב, ודחי באומר מותר שאין ע"ז בתורה, וחכמים קאמרי העלם דבר איירי דמודה שע"ז אסורה אלא סבור שהשתחואה שריא.

דף סב

זיבח קיטר ניסך והשתחווה לע"ז בהעלם אחד, חייב אחד לל"ק דרבי זכאי ורבי יוחנן דחהו. ומייתנין לגבי חילוק עבודות בע"ז 1. כמו המחלוקת לגבי שבת האם הבערה יצאה ללאו או לחלק, ה"נ בע"ז. 2. דחינן דבשבת ילפינן חילוק מלאכות מאחת מהנה: אחת מאחת שם משמעון, הנה מהנה אבות ותולדות, אחת שהיא הנה זדון שבת ושגגת מלאכות, הנה שהיא אחת שגגת שבת וזדון מלאכות. משא"כ ע"ז, לכן השתחואה לחלק יצאה. 3. מקשינן דחילוק מלאכות בע"ז נמי תיפוק מאחת מהנה: אחת לזביחת סימן אחד, הנה לאבות דזיבוח וקיטור ותולדות דשבר מקל, אחת שהיא הנה זדון ע"ז ושגגת עבודות, הנה שהיא אחת שגגת ע"ז וזדון מלאכות, והאופן בזה הוא מאהבה ויראה או באומר מותר. 4. למסקנא קרא מאחת מהנה לא קאי על ע"ז, משום דבע"ז ליכא חילוק בין משיח נשיא ויחיד משא"כ בשאר חטאות.

לל"ב רבי זכאי קאמר דאיכא חומר בשבת משאר מצוות שהעושה שתים בהעלם אחד חייב על כל אחת, ואיכא חומר בשאר מצוות דשוגג חייב, ור"י דחהו. ומפרשינן 1. עשה שתים דבשבת, אם היינו קצירה וטחינה הרי בשאר מצוות נמי חייב שתים כגון חלב ודם. 2. קצירה וקצירה וה"נ חלב וחלב, בתרוייהו חייב אחד, לכן א"ל רבי יוחנן לרבי זכאי פוק תני לברא. 3. מתרצינן דאיירי בשבת בקצירה וטחינה ובע"ז כה"ג חייב אחת כרבי אמי שסובר זיבח וקיטר בהעלם אחד חייב אחת. וקשיא מסיפא דאמרינן שגג בלא מתכוון חייב והמקרה באומר מותר, כיצד שייך למימר משא"כ בשבת דפטור לגמרי הרי דבהעלם זה וזה חייב לכה"פ אחת. 4. רישא איירי בע"ז וסיפא איירי במתעסק, דבשאר מצוות חייב משום דנהנה ובשבת פטור לגמרי דבעינן מלאכת מחשבת, ורבי יוחנן דחהו משום דבעי רישא וסיפא בחד טעמא.

הדיעות דליכא חילוק מלאכות בע"ז כשעשה בהעלם אחד 1. לל"ק דרבי זכאי זיבח קיטר ניסך והשתחווה חייב אחת, ורבי יוחנן דחהו. 2. לרבי אמי זיבח קיטר וניסך חייב אחת, ויליף מתעבדם שכולם כעבודה אחת. 3. לאביי ילפינן לחלק שנאמר בע"ז שלש פעמים לשון השתחואה, ואתו: לע"ז שדרכה בכבוד ועבודה שלא כדרכה בהשתחואה, ולהשתחואה לע"ז שדרכה בבזיון, ולחלק דחייב על כל אחת ואחת.

שאלות לחזרה ושינון

דף עג	דף עג
משנה- המגדף	מגדף ~שבע מצוות בני נח ~עריית בגוי
א. מהו המגדף, ודינו (7)	א. אלו עריות אסורות לגר, ודין הקרובות שכבר נשא (9)
ב. דרשות הפסוקים במגדף (4)	ב. המחלוקת בביאור על כן יעזב איש את אביו ואת אמו על איזה עריות קאי, והנפ"מ, ומדוע דרשי הכי (7)
ג. אילו שבע מצוות בני נח (12)	ג. השמועות במחלוקת האם חייבי כריתות נאסרו לבני נח (4)
ד. כיצד נדרש הפסוק ויצו ה' על שבע מצוות בני נח (7)	ד. איסורי עריות בגוים ומנין (7)
ה. שבע מצוות בני נח ~דינים	ה. חומר עוון יהודי המכה את חברו (5)
ו. מקשינן דישראל נצטוו על הדינים במרה (4)	ו. חומר עוון יהודי המכה את חברו (5)
דף עג	דף עג
מגדף ~שבע מצוות בני נח	מגדף ~שבע מצוות בני נח ~גוי שהכה ישראל ~ הכאת חברו
א. לתנא דבי מנשה אילו הם שבע מצוות בני נח, מנין יליף ומה סבר אידך (7)	א. חומר עוון יהודי המכה את חברו (5)
ב. על אלו מצוות בן נח נהרג (3)	ב. חומר עוון יהודי המכה את חברו (5)
ג. שבע מצוות בני נח ~המשפט בגוי	ג. חומר עוון יהודי המכה את חברו (5)
ד. הדברים שגוי אסור לעשות לגוי ולישראל, ואילו ישראל לישראל אסור ולגוי מותר (7)	ד. חומר עוון יהודי המכה את חברו (5)
ה. דרשות הפסוקים כיצד דנים בן נח (7)	ה. חומר עוון יהודי המכה את חברו (5)
ו. השמועות בדין גוי שבא על בת ישראל (3)	ו. חומר עוון יהודי המכה את חברו (5)

א. המחלוקת בעובד ע"ז מאהבה ומראה, והשמועות משנה - העובד עבודה זרה (3)
 ב. החיובים והאיסורים שנאמרו בעבודה זרה (6) העובד עבודה זרה
 ג. דרשות הפסוקים בחיובי עובד עבודה זרה (5) ד"פ סא
 ד. מקשינן נימא יצאה השתחוואה ללמד על הכלל כולו ויתחייב אף מגדף, והשמועות בזה (3) העובד עבודה זרה
 ה. מקשינן סתירה דהכא בעינן שיעבוד ובמסית סגי באמירת אלך ואעבוד, כיצד מיישבינן (7) אחד העובד

א. ההלכות בדין מגדף ובקריעה על הגידוף, ומנין (8)
 ב. החיובים והאיסורים שנאמרו בעבודה זרה (6)
 ג. דרשות הפסוקים בחיובי עובד עבודה זרה (5)
 ד. מקשינן נימא יצאה השתחוואה ללמד על הכלל כולו ויתחייב אף מגדף, והשמועות בזה (3)
 ה. מקשינן סתירה דהכא בעינן שיעבוד ובמסית סגי באמירת אלך ואעבוד, כיצד מיישבינן (7)

הושלמה סדרת "דרך ישרה" על כל הש"ס! יצאו לאור בס"ד מסכתות:

ברכות עם מחודדין בפ"ד.

שבת מהדורה חדשה.

עירובין

פסחים

שקלים ר"ה

יומא

סוכה

ביצה תענית

מגילה-פורים עם מדרש,

תוספתא, ותמצית מחיר יין לרמ"א

מו"ק חגיגה

יבמות

כתובות

נדרים

נזיר סוטה

גיטין

קידושין - עם תורתך שעשועי, סימני הדף, ותוספתא

בבא קמא

בבא מציעא

בבא בתרא א-ב

סנהדרין א-ב עם "יש סדר לגמרא" ותמצית כל המסכתא.

מכות שבועות

עבודה זרה הוריות מחדדין בפ"ד

זבחים

מנחות

חולין

בכורות עם הקדמות ומושגים

ערכין-תמורה

כריתות-מעילה

נדה

ניתן להשיג: בטל' 054-8479220, ת.ד. 5053 בני ברק, yesodot100@gmail.com מחיר: 5 ₪.

חיבורים נוספים מבית "דרך ישרה":

נשיח בחוקין 1270 מצוות לפי כל השיטות של מוני תרי"ג המצוות.
 בחקותין אשתעשע - על תרי"ג מצוות, לשיטת בה"ג ואזהרות ר"ש אבן גבירול.
 עתים לתורה - לוחות ללימוד יומי לכל יהודי, עם הרב מרדכי גנוט שליט"א.

שירת ישראל - סוגיות מסכת ב"ק.
 קיצור חודים מנוקד ומסודר.
 קיצור אלשין רות
 קיצור אלשין אסתר
 קיצור אלשין איכה בקרוב בס"ד על שיה"ש וקהלת.

באהבת תשגה תמיד - שיחות באהבת תורה ודרכי זכירתה מהגאון רבי בונים שרייבר שליט"א.
 איזוהי דון ישרה - כיצד ללמוד לשנן ולזכור, עם הכנה למסכת מכות.
 הקדמות ומושגים - סדר קדשים, ובקרוב בס"ד על סדרי זרעים וטהרות.

ניתן להצטרף לקהל הקוראים,

ולקבל את העלון במייל לפרטים תגובות והערות:
yesodot100@gmail.com

~258~

המערכת